

ריכוז תשובות משובים

בכסילותי, קיוויתי שדברי יהיו מעניינים: לא קבלתי אפילו משוב אחד – מכאן שחטאתי למטרת.

ביהירותי, חלמתי להשפיע לטובה, והתאכזבתי. חלמתי לחדש את הברית של עם ישראל במדינתו עם א-לוהיו בעזרת אימוץ 'לוח שנה ישראלי'; לאחד את עמנו ולדרבן את העומתיים להביע הזדהות עם מדינתנו על ידי הכתוב במאמר 'הבהרת מושג האזרחות'; להמריץ את התלמידים בבתי הספר התיכוניים להצטיין תוך אימוץ מיזם 'ספר ההיסטוריה של התלמידים'; להצביע על מקור גדול של חוסר תפקוד חברתנו במאמר 'כתיבה בעפרון'; אפילו להשפיע על הביטחון בעזרת המאמרים 'מעמד המחבל' ו'הזכות להתגונן'; ועוד נושאים שונים ... אבל כנראה שאיני מספיק טוב ודברי אינם מתאימים או שזמנם אינו מתאים.

כמוני, נראה שלרובנו העצלות עדיפה על מאמץ מתמשך, ההישג המיידי עדיף על ההשקעה לטווח ארוך, הניסיון להידמות לאחר קל יותר מהתמדה ונאמנות לחיפוש עצמי וחוסך ממני את חוסר הוודאות, פליטת סיסמא קלה על פני חשיבה מקורית ומעמיקה: כך למשל התחלתי ללמוד לנגן בכלי מוזיקה והפסקתי, כי הרבה יותר קל ומהיר "לנגן ברדיו". אני חושב שהפסדתי, אבל הנוחות! הו, הקלות!

על כן, סליחה שהטרדתי. העם היושב בציון עסוק, לא אפריע עוד – אלא אם כן אקבל משובים, כמו בן.

בכל מקרה, אני מודה לא-לוהי: ברוך ה' "זה" עוד לא נגמר בשבילי! באשר לי, תודה לא-לוהי ישראל שאפשר כל הטוב שקבלתי ונתן לי כל מה שאני נהנה ממנו – וברוך ה', נשאר מחר כדי להשלים ולהוסיף: לשם כך, יהי רצון שה' יעניק לי בריאות, מרץ, יוזמה, משמעת ועצמאות.

ותודה לא-לוהי ישראל על מתן מדינה לעמנו ועל עזרתו לה ולנו – יהי רצון שמרצוננו ובאחריותנו נצליח לפעול כרצונו ולמלא את משימתנו כלפי שאר אומות העולם, ונצליח לקיימה ולחזקה לאורך אין-סוף זמן!